

Op te bergen
in de band van
19 juni 2002

*de leden van de commissie wordt
verzocht hun eventuele opmerkingen
binnen acht dagen na ontvangst aan
de secretaris van de commissie
mede te delen.*

Verslag

van de vergadering van de Statencommissie Ruimte, Infrastructuur en Mobiliteit

gehouden op 12 juni 2002

INHOUD

Opening	2
Mededelingen	2
Toekomst Noord-Nederlands Bureau voor	
Toerisme	2
Sluiting	14

STATENCOMMISSIE RUIMTE, INFRASTRUCTUUR EN MOBILITEIT

Verslag van de vergadering van de Statencommissie Ruimte, Infrastructuur en Mobiliteit, gehouden op 12 juni 2002 in het provinciehuis te Assen.

Aanwezig:

F.A.J. Harleman (GroenLinks, voorzitter)
H. Baas (ChristenUnie)
L. Bomhof (VVD)
A. Faber (CDA)
G.A.W. Fonk (VVD)
A.J. Gaasbeek (OSD)
mevrouw I.J. Huisman-Holmersma (PvdA)
F. Ietswaart (D66)
K. Jonker (CDA)
mevrouw H. Kamphuijs (PvdA)
W.H. Kuiper (GroenLinks)
J. Langenkamp (GroenLinks)
mevrouw E.H. Mellink (PvdA)
mevrouw N. Nieuwenhuizen (OPD)
A.G.H. Peters (CDA)
A. Wendt (ChristenUnie)

Voorts aanwezig:

Joh. Dijks (VVD, gedeputeerde)
J. Kuiper
A.A. de Ruiters

Afwezig met kennisgeving:

mevrouw Medema (OPD)
mevrouw De Widt-Nieuwenhuizen (VVD)
J.W.M. Engels (D66)
J.P. Sluiter (D66)
Ch.C. de Haas (OPD)
S.A. van der Schoot (Ouderenpartij)
J. Kreling (secretaris)

1. Opening

De VOORZITTER opent de vergadering en deelt mee dat bericht van verhindering is ontvangen van de leden Engels, Sluiter, De Haas, Van der Schoot, Medema en De Widt. Hij merkt voorts op dat, als leden moeite hebben met het fenomeen ingelaste vergaderingen, zij dat kenbaar moeten maken. Hij realiseert zich dat de fracties de nodige tijd moet worden gegund om vergaderingen voor te bereiden.

De heer KUIPER wijst in dit verband nog op de positie van insprekers. Als er op zo korte termijn vergaderingen worden gepland, kan niet worden voldaan aan het voorschrift dat vergaderingen tijdig moeten worden aangekondigd.

De VOORZITTER zegt dat nog bezien zal worden hoe hiermee moet worden omgegaan. Er zal hierover nog gesproken worden tijdens een statenvergadering.

2. Mededelingen

De VOORZITTER deelt mee dat het werkbezoek aan de Brede Overleggroep Kleine Dorpen (BOKD) waarschijnlijk op 9 oktober a.s. zal plaatsvinden. Hierover zullen nog nadere mededelingen volgen.

3. Statenstuk 965, Toekomst Noord-Nederlands Bureau voor Toerisme

De VOORZITTER wijst erop dat tijdens deze vergadering een voorschotje mag worden genomen op de dualisering. Het is de bedoeling dat de fracties zoveel mogelijk nog voor de vergadering feitelijke vragen stellen aan ambtenaren en tijdens deze vergadering aan het college, maar ook dat er tussen de fracties wordt gediscussieerd.

Mevrouw MELLINK stelt vast dat het financiële debacle bij het Noord-Nederlands Bureau voor Toerisme (NNBT) te wijten is aan een negatief vermogen bij de start, te veel projecten en een organisatie die dat niet aankon, voorfinanciering, het ene gat stoppen met het andere enz. De staten hebben nu de ondankbare taak om een beslissing te nemen over de toekomst van het NNBT.

Spreekster is van mening dat het NNBT nog steeds meerwaarde heeft voor het toerisme in Drenthe. Het toerisme is immers een niet te verwaarlozen economische factor. Gelukkig hebben de drie noordelijke provincies er samen de schouders onder willen zetten, maar het is duidelijk dat het nu anders en beter moet. Er worden allerlei factoren genoemd die geleid hebben tot de huidige situatie, maar de rol van het bestuur wordt niet vermeld. Zijn de bestuurders niet uiteindelijk verantwoordelijk? Hebben zij zitten slapen?

Het onderzoek maakt duidelijk dat de kwaliteit van het personeel en duidelijkheid omtrent te verrichten taken te wensen overlaten. Dit zwakke punt moet fors worden aangepakt.

De nieuwe organisatiestructuur (onder andere een bestuur op basis van profielen) is een goede aanzet. De functies van het NNBT (marketing en promotie, touroperating, Internet) zijn inderdaad kerntaken. Daaronder vallen naar spreekster mening niet de kenniscentrumfunctie en regiorelatie-management. Bij dat laatste is ook nog een verhoging van 2,6 fte naar 3 fte aan de orde. Welke basistaken zijn hierbij in het geding? Het NNBT moet zich inderdaad niet meer bezighouden met projecten.

Het is de bedoeling dat het huidige gezamenlijke subsidieniveau wordt gehandhaafd. De paragraaf over de financiële problematiek maakt duidelijk dat de provincies er bovenop moeten zitten en dat uitvoering van de plannen niet kan worden overgelaten aan het NNBT. De controle moet waterdicht zijn. Het NNBT moet als het ware onder curatele worden gesteld van de provinciebesturen. Daaronder verstaat spreekster ook de staten. Het lijkt haar gewenst om de controlefunctie bij één provincie te leggen. Fryslân zou die functie kunnen vervullen, want deze provincie heeft een eigen accountantsdienst en bovendien is het kantoor van het NNBT daar gevestigd.

Spreekster benadrukt dat de nauwe samenwerking tussen bedrijfsleven, overheid, landelijke kaders enz. nu eindelijk eens gerealiseerd moet worden, hetgeen tot uiting moet komen in bestuursprofielen. Waaraan wordt overigens gedacht bij ondersteuning door externe deskundigen?

De heer BOMHOF releveert in het kort de ontstaansgeschiedenis van het NNBT. De start was niet goed want de fusiepartners brachten een

negatief eigen vermogen in. Er werden te veel oude taken uitgevoerd, de ambities bleken te hoog, het bestaande personeel van de drie provinciale VVV's moest worden overgenomen, de kwaliteit van het management is slecht en het werkveld werd onvoldoende bediend. Er waren kortom meer faal- dan succesfactoren en daarvoor bracht het NNBT niet wat ervan mocht worden verwacht. Als de bedrijfsformule niet aanslaat en de verliezen toenemen, is de eerste gedachte om ermee te stoppen. Bij nader inzien realiseer je je dat promotie van het toerisme beter in noordelijk verband dan per provincie kan worden uitgevoerd. Schaalvergroting leidt tot efficiencyvoordelen en dat moet zo blijven. Het moet alleen anders en hoe dat kan, laat de second opinion zien. De werkzaamheden worden teruggebracht tot kerntaken. Dat leidt tot minder personeel, een structureel netto-overschot en een gezond perspectief. De veranderingen van de organisatie blijken onder meer uit de samenstelling van het NNBT-bestuur op basis van profielen en een adviesraad uit het werkveld. De nieuwe werkwijze houdt in dat het NNBT onder scherp toezicht wordt geplaatst van de provincie. Met een zekere regelmaat zullen voortgangsrapportages en cijfers moeten worden verstrekt. Spreker meent dat het niet nodig is om één provincie de controle te laten uitoefenen als er met een zekere regelmaat kwalitatief goede managementrapportages worden verstrekt. Het nieuwe NNBT zal meer aandacht moeten hebben voor goed management, zal bedrijfsmatiger moeten werken en zal een planmatige aanpak kennen. Het toezicht van de drie provincies wordt verbeterd. Dit alles bij elkaar rechtvaardigt het Drentse aandeel in de noodfinanciering. Spreker gaat ervan uit dat dankzij een gezonde bedrijfs-situatie de schuld van f 800.000,- kan worden afgelost en de Drentse borgstelling op korte termijn kan vervallen.

Mevrouw MELLINK vraagt aan welke termijn de heer Bomhof denkt.

De heer BOMHOF antwoordt dat de overschotten zo snel mogelijk moeten worden aangewend om oude schulden af te lossen.

Mevrouw MELLINK stelt vast dat dit een zware druk legt op het NNBT.

De heer BOMHOF beaamt dat.

De staten moeten het werk van een gerenomeerd adviesbureau niet overdoen. Zij dienen een politiek oordeel te geven over de hoofdlijnen van de nieuwe opzet en die zien er volgens hem goed uit. Hij wil nog wel enkele suggesties doen. In de eerste plaats zouden voor het bestuur ook mensen van buiten de regio moeten worden gezocht met bewezen ervaring en deskundigheid op het gebied van marketing en recreatie.

De heer JONKER vraagt of de heer Bomhof twijfelt aan de capaciteit van de bestuurders in de noordelijke regio.

De heer BOMHOF meent dat er niets op tegen is om na te gaan of er ook ervaren en deskundige mensen zijn in andere delen van het land. Als het NNBT daarmee zijn voordeel kan doen, moet het niet schromen die mensen in het bestuur op te nemen.

De Adviesraad moet niet alleen expertise inbrengen, maar ook de achterban duidelijk maken dat het karwei niet alleen in Drachten maar vooral op de werkvloer geklaard moet worden. Dat houdt in dat de horeca- en recreatiebedrijven zich actief en clientgericht moeten opstellen en de wil moeten hebben om voorzieningen met meer kwaliteit te leveren. Men zal meer met elkaar moeten samenwerken om uiteindelijk een goed product af te leveren. Dus geen top-down-benadering vanuit Drachten, maar een bottom up-proces vanuit het werkveld. De drie regiomanagers zijn hard nodig om dat proces te bevorderen.

Spreker vindt het voorgestelde takenpakket nog steeds te omvangrijk. Het NNBT moet voornamelijk coördineren, wensen en behoeften inventariseren en initiatieven nemen. Daarbij dient "promotie" het sleutelwoord te zijn. Het NNBT moet zeker geen dingen doen die al gedaan worden. Er moet dan ook scherp worden gekeken naar het inhuren van deskundigheid elders (bijvoorbeeld bij het Erfgoedhuis van Drenthe als het gaat om het cultuurtoerisme) en naar bedrijven die prachtige folders kunnen produceren.

Spreker heeft grote bedenkingen tegen de internetkerntaak waarmee 5,5 fte is gemoeid. Het opzetten van een internetsysteem is uiterst kostbaar en vaak ook riskant. Er zijn bovendien al de nodige websites van landelijke organisaties, gemeen-

ten en individuele horeca- en recreatiebedrijven. Daar kan de burger vaak prima terecht. Veel burgers zijn in staat om rechtstreeks een vakantie te boeken zonder de hulp van de vakantieboekingscentrale.

De heer FABER wijst erop dat juist deze boekingscentrale nog een beetje winst oplevert.

De heer BOMHOF is daarvan op de hoogte. Daarom zou deze centrale voorlopig door moeten gaan met haar werk, maar hij vindt wel dat de vinger aan de pols moet worden gehouden. Als men toch met het internetsysteem aan de gang wil, verdient het de voorkeur om het in een aparte BV onder te brengen. Het voordeel is dat de gescheiden geldstromen binnen de BV's blijven en dat het risico dat het NNBT in een volgende fase weer in de problemen komt, minder wordt. Als voorbeeld van overbodige activiteiten van het NNBT noemt spreker de mogelijkheid om op de website bed-and-breakfast-adressen op te zoeken, terwijl er al twee jaar een landelijke organisatie is die precies hetzelfde aanbiedt. Spreker vindt dat al met al de voorwaarden aanwezig zijn voor een goede herstart. De rest zal het NNBT zelf moeten doen door een grote inzet, producten op maat en naar behoefte en een goede communicatie met het werkveld. Hij vraagt om een jaarlijkse quick scan zodat de staten kunnen beoordelen hoe het gaat met de taken van het NNBT. Er is immers veel provinciaal geld mee gemoeid.

De heer PETERS zegt geschrokken te zijn van de in het statenstuk geschetste problemen. In dit stadium zal hij niet met oplossingsrichtingen komen, maar een aantal vragen stellen. Uit het stuk wordt volstrekt duidelijk waar de oorzaken van de problemen liggen. Er heeft bij de start geen deugdelijk boekenonderzoek plaatsgevonden naar de financiële situatie. Moet dit vertaald worden als "amateurisme"? Waarom is tijdens de fusiebesprekingen geen actie ondernomen toen bekend werd dat sommige partners een negatief vermogen inbrachten? Spreker kan niet anders dan concluderen dat er sprake is geweest van wanbeleid, wellicht van het management maar dan wel onder verantwoordelijkheid van een bestuur dat er bijgestaan heeft en te weinig controle uitoefende.

In een onderzoeksrapport staat dat mede onder druk van de provincies activiteiten werden overgenomen die bepaald niet bijdroegen aan verbetering van de financiële positie van het NNBT. Waaruit bestond die druk en van welke provincie was ze afkomstig?

Dat het NNBT onder curatele moet worden gesteld, is duidelijk een brevet van onvermogen. Als een organisatie tegen betaling werk ten behoeve van de provincie verricht, mag er immers van uit worden gegaan dat er goede controle plaatsvindt. Wat dit betreft moet de provincie de hand in eigen boezem steken en nagaan wat hiervan valt te leren.

In het statenstuk wordt te gemakkelijk voorbijgegaan aan de bestuurlijke verantwoordelijkheid. Hoe oordeelt het college over het huidige bestuur? Klopt het dat er sprake is geweest van opzettelijke misleiding, zoals de gedeputeerde heeft verklaard voor Radio Drenthe?

Is buiten alle twijfel verheven dat ook Fryslân meedoet in de nieuwe constellatie? Wat gebeurt er als die provincie niet meedoet?

Kwartaalrapportages zijn goede controle-instrumenten, maar ze moeten dan wel op korte termijn beschikbaar zijn. Kan de gedeputeerde hierover iets zeggen?

Waarop is het bedrag van € 150.000,-- voor de afvloeiingsregeling gebaseerd?

De heer LANGENKAMP zegt verbijsterd te zijn over de ontwikkelingen rond het NNBT. Een zeer vervelende complicatie is dat tien jaar geleden een garantie voor f 1,2 miljoen is afgegeven. Als het NNBT failliet gaat, is de provincie ook nog f 800.000,-- kwijt. De vraag is dus of de provincie straks veel of heel veel kwijt is. Of het wat oplevert, is ook nog steeds de vraag.

Een andere verbijsterende opmerking van de gedeputeerde in de besloten vergadering is dat niet duidelijk is hoe het negatieve vermogen is ontstaan of aan wie het is toe te rekenen. De resultaten van het accountantsonderzoek lieten onbegrijpelijk lang op zich wachten, maar kennelijk is nog steeds niet duidelijk hoe de tekorten zijn ontstaan en aan wie ze zijn toe te rekenen. Dat had eigenlijk al duidelijk moeten zijn bij de fusiebesprekingen. Hoe komt het dat het bij de start al verkeerd is gegaan? De staten hadden eerder moeten worden geïnformeerd. Het moet nu allemaal erg vlug, hetgeen de zorgvuldigheid niet ten

goede komt. Het lijkt erop dat het college tekort is geschoten in zijn controlerende taak richting het NNBT en in de informatie aan de staten. Wellicht moet in het kader van het nieuwe dualistische stelsel de commissie een onderzoek instellen naar de gang van zaken waaruit ongetwijfeld het nodige kan worden geleerd. De gedeputeerde heeft voor de radio te kennen gegeven zich "bedonderd" te voelen, dus is er sprake van een totaal gebrek aan communicatie. Als de staten besluiten om in te stemmen met het voorstel van het college om maar weer eens bij te plussen, moeten zij op de hoogte zijn van de exacte oorzaken van de problemen en moet er meer duidelijkheid zijn over problemen in de communicatieve sfeer.

De fractie van GroenLinks heeft in het verleden gevraagd om een voortgangsnotitie waarin wordt ingegaan op vragen als: Waar wil de provincie naar toe? Wat is haar visie en hoeveel geld heeft zij er voor over? Welke positie moet het NNBT in dat geheel innemen? Moeten de ondernemers niet meer zeggenschap krijgen in het bestuur van het NNBT?

Spreker sluit zich aan bij de vragen van de heer Bomhof naar de kerntaken van het nieuwe NNBT. Is het echt nodig om 5,5 fte aan te houden voor de internettaak? Is het niet verstandiger om voorzichtig te beginnen en het NNBT niet direct allerlei omvangrijke taken toe te bedelen?

De voorzitter van de Vereniging van recreatie-ondernemers Nederland (RECRON) schrijft dat het NNBT een nieuwe kans moet worden gegeven, maar dat er dan veel minder personeel moet zijn. Hij voegt daaraan toe: als er tenminste geen lijken meer in de kast zitten. Naar zijn mening moet de nadruk worden gelegd op marketing en promotie. Hij noemt dus niet de kennisfunctie, projectdefiniëring en dergelijke.

Het door spreker bepleite onderzoek kan ook duidelijk maken of er nog andere lijken in de kast liggen.

De heer BOMHOF meent dat ervan mag worden uitgegaan dat er na het uitgebreide onderzoek door Van Leeuwen geen lijken meer in de kast liggen.

De heer LANGENKAMP zegt dat er wel erg weinig tijd was om de stukken voor deze vergadering te lezen. Bovendien heeft het Bureau Van Leeuwen nog geen eindrapport opgesteld. Er is slechts sprake van voorlopige conclusies.

De heer BOMHOF vindt dat er geen enkele aanleiding is om zich zorgen te maken over lijken in de kast, ook al is er sprake van een conceptrapport.

De heer LANGENKAMP veronderstelt dat er nogal wat aan de hand is als de gedeputeerde zegt dat hij het gevoel heeft voor de gek te zijn gehouden.

De fusiebesprekingen verliepen zeer moeizaam en er zijn diverse onderzoeken gedaan. Het einde van het liedje is dat de staten wordt gevraagd opnieuw in te stemmen met een forse subsidie zonder dat er een garantie is dat het beter wordt.

De heer BOMHOF denkt dat er te weinig tijd is voor een onderzoek, zoals bepleit door de heer Langenkamp. Bovendien lijkt het hem niet verstandig om een onderzoek door een gerenomeerd bureau als Van Leeuwen over te doen. Hij vindt dat er genoeg informatie voor handen is op grond waarvan een besluit kan worden genomen.

Mevrouw MELLINK meent dat eerst een antwoord moet worden gegeven op de vraag of het NNBT moet voortbestaan. Als het antwoord bevestigend is, komt de vraag aan de orde hoe ervoor kan worden gezorgd dat de staten niet weer over enige tijd met onplezierige verrassingen worden geconfronteerd. Het lijkt haar dat het door de heer Langenkamp bepleite onderzoek daar geen bijdrage aan levert. Nu moet vooral naar de toekomst worden gekeken.

De heer PETERS vraagt of de heer Bomhof en mevrouw Mellink van mening zijn dat doorgegaan kan worden met hetzelfde bestuur.

Mevrouw MELLINK antwoordt ontkennend, tenzij de gedeputeerde haar van het tegendeel kan overtuigen.

Het lijkt de heer BOMHOF dat de drie colleges van gedeputeerde staten (GS) zich hierop moeten beraden. Een uitspraak van de staten hierover lijkt hem prematuur.

De heer PETERS wil toch graag iets meer duidelijkheid. Hij heeft in ieder geval geen vertrouwen meer in het huidige bestuur.

De heer BOMHOF wijst erop dat in het rapport wordt gesproken over de slechte kwaliteit van het management en niet over de slechte kwaliteit van het bestuur. Hij herhaalt dat de drie colleges van GS hierop moeten terugkomen.

De heer LANGENKAMP benadrukt dat de staten kunnen leren van het door hem bepleite onderzoek, waarbij een scheiding zou moeten worden aangebracht tussen bestuurlijke en bedrijfsmatige aspecten. Dat onderzoek zou zich dus op eerstbedoelde aspecten moeten richten en zou niet een third opinion moeten inhouden. Duidelijk is in ieder geval dat de staten veel te laat zijn voorgelicht en dat er nu uit de losse pols een beslissing moet worden genomen.

De heer IETSWAART zegt dat ook zijn fractie met verbijstering heeft kennisgenomen van de perikelen rond het NNBT. Hij sluit zich aan bij de indringende vragen naar de diverse verantwoordelijkheden.

Het voorstel van de heer Langenkamp om een onderzoek te doen naar de politieke verantwoordelijkheden en de diverse communicatielijnen spreekt hem aan.

Ook kan spreker instemmen met het voorstel van het college om te komen tot een beperking van de taken van het NNBT. De resterende taken moeten dan wel afgestemd zijn op de taken van de regionale VVV's. De invloed van de RECRON en het bedrijfsleven dient inderdaad te worden vergroot. De wijze waarop het college de organisatorische en financiële problemen rond het NNBT wil aanpakken, kan spreker niet overtuigen. Zo heeft hij twijfels over het voornemen om jaarlijks de bevoorschotting te verrekenen met de jaarlijkse subsidie. Is dat wel een haalbare zaak? Als er geen geld over is, komt de rekening weer bij de provincie te liggen. Ook is hij er niet van overtuigd dat de extra bijdrage en de voorschotten op subsidies een adequate oplossing bieden voor de ontstane problemen. Bekend is immers dat die problemen breder zijn dan de liquiditeitspositie van het NNBT. Gaat het advies van Van Leeuwen op dit punt wel ver genoeg als het gaat om een oplossing op lange termijn? Is overwogen het NNBT op te heffen onder gelijktijdige instelling van een nieuwe organisatie? Zou deze optie niet meer mogelijkheden bieden om een belangrijke kwaliteitsslag te maken?

De voorstellen van het college bieden geen enkele garantie dat het weer goed komt met het NNBT. Het is niet ondenkbaar dat er gelden weglekken. In deze precaire situatie is het niet onmogelijk dat men doorgaat met het ene gat uit het andere te dichten. Om dit risico af te dekken, dient het college streng toezicht te houden op het financiële reilen en zeilen van het NNBT, bijvoorbeeld door zo snel mogelijk een interne controller aan te stellen en door een externe accountant toezicht te laten houden op de financiële kwartaalrapportages. Zeker moet zijn dat de financiële injectie het beoogde resultaat oplevert.

De fractie van D66 zal zich op basis van de uitkomsten van deze vergadering en na bestudering van de onderliggende stukken beraden op haar standpunt.

Naar de mening van de heer WENDT zijn er twee hoofdvragen aan de orde. Hoe komt het dat er ondanks de grote betrokkenheid van de provincie zoveel lijken in de kast zaten bij de fusie van een aantal jaren geleden? Hoe is verder te verklaren dat er zo'n grote misrekening is gemaakt met betrekking tot het takenpakket?

De staten zijn in een erg laat stadium geïnformeerd en wat dat betreft is het door de heer Langenkamp bepleite onderzoek niet zo gek. De staten moeten nu min of meer uit twee kwaden kiezen. Als zij instemmen met het voorstel van het college, kan het NNBT weer even vooruit, maar er blijft onzekerheid. Als zij tegen het voorstel zijn, is het doodvonnis van het NNBT getekend. In beide gevallen kost het de provincie geld.

Gaat er de laatste jaren niet erg veel menskracht zitten in de toeristische sector, met name in het bureauwerk? Hoe hoog zijn precies de overheadkosten van het NNBT? Hebben die alleen van doen met de personele formatie of ook met de huisvesting? Toerisme is inderdaad van groot belang voor Drenthe, maar hangt dat voornamelijk af van het NNBT? Een economische recessie zou wat dit betreft best eens wonderen kunnen doen voor het toerisme in Drenthe.

Waarin verschilt de nieuwe missie van de oude, die ongetwijfeld ook te maken zal hebben gehad met de bevordering van het toerisme in Noord-Nederland?

Er bestaan twijfels over de kwaliteit van het management. Het bestuur heeft niet ingegrepen, dus moet de vraag worden gesteld of het kan blijven functioneren. Spreker heeft de neiging om

die vraag ontkennend te beantwoorden. Gaat de nieuwe kwaliteitsslag de provincie geld kosten? Een afgeslankt NNBT blijft evenveel provinciale subsidie ontvangen. Dat is prettig voor het NNBT. Zo kan inderdaad geld worden overgehouden en kunnen schulden worden afgelost. Drie jaar geleden werd gedacht dat het NNBT een goede toekomst tegemoet ging en nu wordt dat weer gedacht. Waarop is dat optimisme gebaseerd? Blijft er inderdaad een te breed takenpakket bestaan voor het NNBT, terwijl veel van die taken ook door anderen kunnen worden uitgevoerd?

Bij een faillissement is de provincie f 800.000,- kwijt. Dat maakt de besluitvorming extra gecompliceerd. Wat er ook wordt besloten, het kost de provincie handen vol geld en dat maakt spreker niet vrolijk. In ieder geval zal in de nieuwe situatie goed moet worden samengewerkt met het bedrijfsleven en zal het provinciale toezicht strakker moeten. Het lijkt erop dat dit toezicht de afgelopen jaren niet toereikend was.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN herinnert eraan dat haar fractie zich niet heeft verzet tegen de instelling van het NNBT, hoewel zij daar wel de nodige vraagtekens bij had. Indertijd is door gedeputeerde Weggemans een plan van aanpak toegezegd. Nu de zaak bij het NNBT uit de hand is gelopen, blijkt nog maar eens hoezeer een dergelijk plan van aanpak nodig was. Samenvoeging van de drie provinciale VVV's zou efficiencywinst opleveren en in samenwerking met het bedrijfsleven zouden nieuwe toeristische producten worden ontwikkeld waarvoor een accountmanager werd ingehuurd. Van efficiencywinst is echter niets terechtgekomen en van het project met de accountmanager, dat in 2001 afgerond zou worden, is ook weinig terechtgekomen.

Er zijn verdergaande maatregelen nodig dan vermeld in het werkplan "Naar een levensvatbaar en vitaal NNBT". De uitwerking van een aantal door het college genoemde maatregelen blijft wederom steken in algemeenheden. Ook nu weer wordt een verbetering van de financiële positie verwacht binnen drie à vier jaar. Spreekster vindt dat het aantal fte's drastisch moet worden ingeperkt op basis van een duidelijk takenpakket voor de medewerkers.

Hoe kan een beslissing worden genomen nu de eindrapportage van het Bureau Van Leeuwen nog niet voorligt en het slechts gaat om voorlopige gegevens? Het college stelt voor om de jaarlijkse

subsidie aan het NNBT vast te stellen bij de begroting van 2003. De staten weten dus vandaag nog niet hoeveel geld er elk jaar in het NNBT zal worden gestoken. Zo langzamerhand lijkt het NNBT een bodemloze put te worden. Het is te betreuren dat het bestuur niet eerder aan de bel heeft getrokken, want het is nu een grote puinhoop geworden.

Ten slotte merkt spreekster op het jammer te vinden dat de stukken voor deze vergadering zo laat werden verstrekt.

De heer GAASBEEK merkt allereerst op dat toerisme erg belangrijk is voor Drenthe en dat de provincie daar best wat geld voor over mag hebben. Hij is voorstander van provinciegrensoverschrijdende samenwerking, maar niet van fusies op dit terrein. In het laatste geval raakt immers het contact met de achterban verloren. Er ontstaan altijd personele problemen, terwijl de resultaten erin het algemeen niet beter op worden. Bovendien kost het meer. Hetzelfde fenomeen doet zich voor bij gemeentelijke herindelingen.

Vanaf 1995 is in de staten discussie geweest over de herstructurering van de provinciale VVV's. Gezegd werd toen dat de kwaliteit beter zou worden en dat het minder zou kosten. Daar is dus niets van terechtgekomen. Er is sprake van een falend management. Spreker heeft dan ook geen enkel vertrouwen meer in het bestuur. In het stuk staat dat de kwaliteit van het personeel te wensen overlaat. Hij heeft grote bezwaren tegen deze passage, want de kwaliteit van het personeel wordt in hoge mate bepaald door het management. Verder is er sprake van veel te groot opgezette projecten en was er onvoldoende controle. Kan de gedeputeerde garanderen dat hierin verbetering zal optreden? In de stukken staat dat er nu zeer regelmatig contact is tussen provincie en het NNBT, maar het kalf is inmiddels wel verdrongen. In het stuk staan nog veel meer mooie woorden. De staten hoeven alleen nog maar te happen in de worst die wordt voorgehouden.

Eenzelfde bedrag aan subsidies gaat nu naar een kleinere organisatie. Je moet maar hopen dat die organisatie nu beter werk aflevert.

Spreker heeft altijd gedacht dat de RECRON weinig zeggenschap heeft in het NNBT. Nu pleit de voorzitter van de RECRON ervoor om het NNBT een tweede kans te geven. Heeft hij daar invloed op en zal het NNBT zich inderdaad gaan beperken tot promotie en marketing?

De belangen van de drie noordelijke provincies op het gebied van het toerisme zijn niet dezelfde. Daarom ook zal een fusie nooit goed werken. Spreker vindt het regiomanagersmodel voor Drenthe dan ook merkwaardig. Welke bevoegdheid heeft deze persoon? Kan hij aan de bel trekken als het weer scheef dreigt te gaan? Ook hierbij zijn weer te veel externe bureaus aangeropen die vervolgens met allerlei leuke plannetjes komen. Een analyse van fundamentele fouten is echter niet gemaakt.

De kosten van outplacement worden vaak onderschat. Dit zou eventueel een lijk in de kast kunnen zijn.

Spreker vindt al met al het hele gebeuren inriest voor de personeelsleden. Tegelijkertijd vindt hij het vreemd dat de publieke tribune helemaal leeg is. Waarschijnlijk denkt men dat het wel goed zal komen.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN vermoedt dat zij aan het werk zijn.

De heer GAASBEEK hoopt dat zij het erg druk zullen krijgen. Hij vreest echter dat de huidige ontwikkelingen schadelijk zijn voor het toerisme in Drenthe. Hoe groot is de acute dreiging van een faillissement van het NNBT?

Spreker zegt grote twijfels te hebben over de toekomst van het NNBT. Hij voelt weinig voor een quick scan. Het lijkt hem beter dat de vinger nauwgezet aan de pols wordt gehouden.

De VOORZITTER stelt vast dat er veel feitelijke vragen zijn gesteld. Het lijkt hem dat de gedeputeerde daar kort op moet antwoorden. De commissieleden zelf zouden in hun tweede termijn moeten terugkomen op politiek-bestuurlijke vragen als: Is er voldoende vertrouwen in het bestuur van het NNBT? Moet er een verscherpt toezicht komen en wie moet dat uitoefenen? Moeten de staten zelf een onderzoek instellen naar de kwaliteit van de besluitvorming?

De heer DIJKS merkt allereerst op in het radio-interview te hebben gezegd dat hij ernstig teleurgesteld is en dat de interviewer het woord "bedonderd" heeft gebruikt.

In januari 2000 ging het NNBT officieel van start. Al voor die datum trokken de drie afzonderlijke stichtingen gezamenlijk op vanuit Drachten, maar omdat er nog niet een nieuwe stichting was,

waren ze afzonderlijk verantwoordelijk. In de aanloop naar de nieuwe stichting zijn indringende discussies gevoerd over de vraag welke provinciale stichting het rijkst was. De provincies hadden niet de verantwoordelijkheid om een boekencontrole uit te voeren.

De heer LANGENKAMP vraagt of het niet in de rede had gelegen om bij de overheveling van de garantstelling naar het NNBT de financiële achtergronden van de drie afzonderlijke provinciale organisaties te onderzoeken.

De heer FABER voegt hieraan toe dat het niet meer dan vanzelfsprekend is om bij het verstrekken van substantiële subsidies een onderzoek in te stellen naar de financiële positie van de fusiepartners.

De heer DIJKS wijst erop dat een lopend boekjaar niet kan worden onderzocht. Bij elke fusie geldt dat op enig moment alle activa en passiva worden overgedragen en dat is dus ook gebeurd bij de definitieve start in 2000. De provincies hadden daar geen bemoeienis mee. Toen eind 2000 duidelijk werd dat er sprake was van liquiditeitsproblemen, hebben de provincies het NNBT verzocht een onderzoek naar de oorzaken daarvan in te stellen. Het rapport van Deloitte & Touche van 26 februari 2002 is wat dit betreft volstrekt duidelijk. Nader financieel onderzoek lijkt spreker overbodig.

De heer LANGENKAMP wijst erop dat de gedeputeerde in de besloten vergadering heeft gezegd dat niet duidelijk is hoe het negatieve vermogen is ontstaan of aan wie het is toe te rekenen.

De heer DIJKS zegt dat deze zinsnede voorkomt in het rapport "Naar een levensvatbaar en vitaal NNBT". In het rapport van Deloitte & Touche wordt met name ingegaan op de boekhoudkundige aspecten. De desbetreffende boekhoudkundige jaren zijn ondertussen afgesloten. De garantstelling is afgegeven in 1988 en had betrekking op de aankoop van een pand. Bij een fusie gaan alle activa en passiva over naar de nieuwe stichting die hier een eerste verantwoordelijkheid heeft. Spreker is het van harte eens met mevrouw Mellink dat het anders moet. Vandaar ook de voorgaande overheidsbemoeienis die nu gaat plaatsvinden.

De fusiepartners hebben indertijd gekozen voor besturen op afstand. Wellicht was die afstand op onderdelen te groot. Vanaf het moment echter dat de problemen zich openbaarden, heeft het bestuur er bovenop gezeten. De ontwikkelingen zijn nadien welhaast systematisch vertraagd waarbij alle bekende excuses zijn gebruikt. Als klap op de vuurpijl vertrok plotseling de directeur, waardoor de zaak weer stil kwam te liggen. Pas maanden later kwam er een interim-directeur. Het heeft al met al veel te lang geduurd en spreker had graag de staten eerder geïnformeerd over concrete oorzaken en oplossingsrichtingen. Pas vorige week is tussen de drie provincies daarover overeenstemming bereikt. Het collegeoverleg heeft gisteren plaatsgevonden.

De heer IETSWAART stelt vast dat eind 2000 de problemen zich openbaarden. Waarom is niet al in 2001 getracht om samen met de collega-gedeputeerden een oplossing te zoeken?

De heer DIJKS wijst erop dat het NNBT zelf heeft moeten uitzoeken waar de oorzaken van de problemen lagen. Dat heeft de nodige tijd gekost. Pas na het uitbrengen van het rapport van Deloitte & Touche kwamen de drie provinciebesturen aanbod. Dat heeft geresulteerd in het rapport "Naar een levensvatbaar en vitaal NNBT". Het college heeft daarvan gezegd er niet van overtuigd te zijn dat in dat rapport de meest wenselijke oplossingsrichting werd aangegeven. Vervolgens is het Bureau Van Leeuwen ingehuurd, dat de nodige expertise op dit terrein heeft opgebouwd.

De heer IETSWAART vraagt welke initiatieven de gedeputeerde heeft genomen toen hij op de hoogte werd gebracht van de problemen bij het NNBT.

De heer DIJKS antwoordt dat er diverse bestuurlijke en ambtelijke gesprekken zijn gevoerd met directie en bestuur van het NNBT. Toen heeft de provincie te kennen gegeven dat er geen provinciaal geld bij wordt gelegd zolang de problemen niet zijn opgelost. De provincie is uiterst kritisch geweest ten aanzien van de bevoorschotting en de voortgang van de projecten. Zij heeft de vinger aan de pols gehouden om te voorkomen dat er nog meer ongelukken gebeuren.

Het nieuwe bestuur zal worden samengesteld op basis van profielen. Over de vraag of ook dit bestuur weer op afstand moet functioneren, zal nader beraad plaatsvinden. Het is in ieder geval verantwoordelijk voor de benoeming van de directie en dus voor de organisatie als geheel. Het is de bedoeling om de komende maanden de voorliggende voorstellen te implementeren en concrete afspraken te maken. Dat kan echter niet op een achternamiddag gestalte krijgen, want het is een complexe materie. Bovendien dient de nodige zorgvuldigheid te worden betracht ten aanzien van de 62 personeelsleden. Over afvloeiing/outplacement zijn met alle betrokkenen afspraken gemaakt. Wat dit betreft zitten er geen lijken meer in de kast.

Met het kenniscentrum - oftewel een denktank - wordt bedoeld een groep deskundigen van diverse professies die eventueel geraadpleegd kunnen worden door de directie. Deze mensen dragen dus niet een bestuurlijke verantwoordelijkheid. Het is niet verstandig om directbelanghebbenden uit de branche bestuurlijke verantwoordelijkheid te geven, want dat geeft voortdurend gelazer in de organisatie. Naast het kenniscentrum komt er een raad van advies waarin per provincie branchevertegenwoordigers zitting nemen. In Drenthe gaat het om het vorig jaar opgerichte Toeristisch Recreatief Drenthe. De directie van het NNBT zal in die adviesgroep jaarlijks het beleidsplan bespreken. Voordat het college het beleidsplan - nodig voor een budgetinstelling - goedkeurt, wil het het oordeel van de Raad van Advies vernemen.

De regiomanager is de intermediair tussen de directbelanghebbenden, de organisatie en de regionale VVV's. Per provincie zal er dus één aanspreekpunt zijn. Als je producten maakt, moet je ze natuurlijk ook kunnen verkopen.

De heer GAASBEEK kan zich daarin vinden, maar vraagt zich af welke bevoegdheden de regiomanager heeft als hij vaststelt dat iets fout gaat.

De heer DIJKS antwoordt dat hij met een zekere regelmaat overleg heeft met de brancheorganisaties en dat eventuele problemen echt wel bij hem op het bordje komen.

Mevrouw MELLINK vraagt of de regiomanager zich vooral zal bezighouden met de VVV's.

De heer DIJKS antwoordt dat de regiomanager er onder andere voor moet zorgen dat de promotie-producten kunnen worden "afgezet" in het veld.

Mevrouw MELLINK vraagt zich af of de VVV's dat niet zelf kunnen. Waarom moet het NNBT dat ondersteunen?

De heer DIJKS zegt dat dit probleem snel zou zijn opgelost als er krachtige regio-VVV's waren. Die regio's hebben echter onder andere vanwege de grootte-eisen van het nationale VVV-kantoor steun nodig. De regiomanager kan ervoor zorgen dat die VVV's niet langs elkaar heen werken.

De heer PETERS vraagt of dit betekent dat de consulent terugkeert.

De heer DIJKS antwoordt dat dat tot op zekere hoogte het geval is. De regiomanager inventariseert onder andere de specifieke wensen van regio en provincie. Het is duidelijk dat er wat dit betreft verschillen zijn tussen Fryslân en Drenthe.

De heer PETERS vraagt of al die taken in één persoon kunnen worden verenigd.

De heer DIJKS antwoordt dat de regiomanagers in hun werk vanuit Drachten worden ondersteund.

De VOORZITTER heeft de indruk dat de discussie zich nu toespitst op de organisatie van het NNBT, iets wat niet in de eerste plaats des commissies is.

De heer LANGENKAMP is het niet eens met de voorzitter. Het lijkt hem dat de regiomanager beslissingen moet kunnen nemen, inclusief de daarbijbehorende bevoegdheden en verantwoordelijkheden. De regiomanager zal niet enkel wensen en dergelijke moeten inventariseren.

De heer DIJKS is het eens met de voorzitter dat de commissie niet op de stoel van de directie moet gaan zitten. De regiomanager zal vooral moeten bijdragen aan verbreding van het draagvlak in de provincie in die zin dat hij met name let op de verbinding met de lokale VVV's. Daartoe zal

hij ook de nodige uitrusting krijgen. Dat kan per provincie verschillend geregeld worden. Er moet in ieder geval een einde komen aan de situatie waarin men zich niets aantrekt van het in Drachten uitgestippelde beleid. De regiomanager en de Raad van Advies moeten ervoor zorgen dat de afstand tussen de regio-VVV's en Drachten niet te groot wordt.

De heer IETSWAART benadrukt dat de regiomanager over de nodige bevoegdheden moet beschikken, gezien zijn belangrijke intermediairfunctie tussen het NNBT en de regionale VVV's.

Mevrouw MELLINK sluit zich daarbij aan. Het gaat hier immers om een cruciale functie.

De heer DIJKS zegt dat de regiomanager de taken en bevoegdheden krijgt die hem in staat stellen het nodige draagvlak en vertrouwen te creëren bij de lokale VVV's. Deze functie zal de komende maanden nader vorm en inhoud worden gegeven.

De heer IETSWAART vraagt wat daarbij de rol van de gedeputeerde zal zijn.

De heer DIJKS antwoordt dat ook dit inzet is in de besprekingen.

Het NNBT heeft geen eigen vermogen meer. Het college heeft gekozen voor een eenmalige extra subsidie ter versterking van het eigen vermogen en gedurende zes jaar een bevoorschotting. Op die manier wordt de druk op het NNBT maximaal gehouden. Als de organisatie niet in staat is, overeenkomstig de nieuwe voorstellen te werken, is het afgelopen. Het NNBT krijgt geen cent extra de komende jaren. Zodra er ruimte is, wil de provincie af van de garantstelling. Als de kwartaal-rapportages duidelijk maken dat er meer wordt uitgegeven dan dat er inkomsten zijn, zal de provincie op de rem trappen. Daarbij zal van harte gebruik worden gemaakt van de diensten van het Fries accountantskantoor dat over zijn bevindingen zal rapporteren aan de provinciale besturen. Als de drie provincies elk een eigen accountantsbureau inschakelen, bestaat de kans dat ze tegen elkaar worden uitgespeeld. Het college beraadt zich nog op de manier waarop de staten op de hoogte zullen worden gehouden.

De heer IETSWAART vraagt of dit betekent dat aan elke kwartaalrapportage een accountantsverklaring ten grondslag ligt.

De heer DIJKS antwoordt bevestigend.

De heer BOMHOF vraagt of het accountantskantoor de kwartaalrapportage ook opstelt.

De heer DIJKS antwoordt ontkennend. Dit is de verantwoordelijkheid van het NNBT, dat ervoor moet zorgen dat voldaan wordt aan de eisen die het Fries accountantskantoor daaraan stelt.

De heer BOMHOF benadrukt dat zeker in de beginfase de staten zo snel mogelijk moeten worden geïnformeerd over de kwartaalrapportages.

De heer DIJKS zegt dat de staten op de geëigende momenten zullen worden geïnformeerd.

Mevrouw MELLINK vraagt of deze constructie met zich meebrengt dat het Friese provinciale bestuur de eerstverantwoordelijke is.

De heer DIJKS antwoordt dat het Friese accountantskantoor hiermee wordt belast en de drie provinciale besturen informeert. Internet is in het huidige informatie- en communicatietechnologie(ICT)-tijdperk een onmisbare schakel. Het is van wezenlijk belang dat toeristisch Drenthe goed kan worden bereikt. De tijd zal moeten leren of het wat betreft de personele bezetting op dit onderdeel een tandje minder kan. Ook de boekingscentrale zal een voldoende kritische massa moeten hebben om goed te kunnen functioneren. Men mag ervan uitgaan dat keihard zal worden gesneden in onderdelen die niet winstgevend of effectief zijn. Er zullen in ieder geval enkele leuke zaken moeten verdwijnen. De sector moet wat dit betreft haar eigen verantwoordelijkheid nemen.

De heer BOMHOF herhaalt zijn suggestie om de ICT-activiteiten en de vakantieboekingscentrale in aparte BV's onder te brengen om ervoor te zorgen dat de geldstromen binnen die afdelingen blijven.

De heer DIJKS zegt dat het duidelijk de bedoeling is om de geldstromen gescheiden te houden zodat bekend is waar zich de winsten en verliezen voordoen.

Aan het adres van de heer Peters merkt spreker nog op dat er in het verleden telkenjare meer geld naar de provinciale VVV ging zonder dat duidelijk werd wat ermee werd gedaan. Toen de fusie van het NNBT een feit was, heeft het provinciale bestuur ervoor gekozen om minder geld te betalen aan het NNBT dan aan de provinciale VVV. Dat heeft men zich kennelijk niet goed gerealiseerd. Een groot knelpunt was dat alle personeelsleden een plaats moesten krijgen in de nieuwe organisatie, waardoor zij te zwaar werd.

De provinciale druk, waaraan de heer Peters refereerde, bestond eruit dat dringend werd verzocht om meer samen te werken en uiteindelijk tot een fusie te komen met het oog op de benodigde kritische massa.

Het is een uitzonderlijke situatie dat het college met een voorstel komt waarin de provincie nauwgezet de vinger aan de pols houdt en per kwartaal kan bijsturen. Dat is echter noodzakelijk om te vermijden dat zich wederom een stapel onbetaalde rekeningen aandient.

De drie provinciale besturen hebben alledrie de intentie om het NNBT te redden. De optie van een faillissement is niet aan de orde omdat dat immoreel is ten opzichte van de medewerkers die lange tijd in onzekerheid hebben gezeten en ten opzichte van degenen wier rekeningen nog niet zijn betaald. Het is bovendien een illusie te denken dat een provinciale VVV hetzelfde kan bereiken als het NNBT. De nieuwe organisatie zal in ieder geval strak moeten worden geleid opdat wordt voldaan aan de gestelde voorwaarden.

Spreker wil nog wel even gezegd hebben dat het NNBT ook in deze moeilijke situatie nog een aantal producten heeft geleverd die eraan hebben bijgedragen dat de neergaande lijn in Drenthe qua toeristische bezoeken tot stilstand is gebracht. Na de diepgaande externe onderzoeken mag ervan worden uitgegaan dat er geen lijken meer in de kast zitten.

Wat betreft de huisvesting is in 1999 onzorgvuldig gehandeld door gezamenlijk een nieuw pand te betrekken, terwijl de oude huren doorliepen. Er kan dus gesproken worden van een "onzorgvuldige samenlevingscontract". Als dat niet goed wordt geregeld, komt er altijd iemand bedrogen uit.

Dat de tribune niet vol zit, heeft ongetwijfeld te maken met het feit dat in zeer korte tijd deze vergadering is belegd.

De vergadering wordt enkele ogenblikken geschorst.

TWEEDE TERMIJN

Mevrouw MELLINK onderschrijft het belang en de meerwaarde van het NNBT. Het zou in velerlei opzicht getuigen van immoreel handelen als voor de faillissementsoptie werd gekozen.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN meent dat een faillissement niet altijd immoreel hoeft te zijn.

Mevrouw MELLINK beaamt dat, maar meent dat in dit specifieke geval de gedeputeerde het gelijk aan zijn zijde heeft.

Spreekster maakt de heer Dijks een compliment met de wijze waarop hij de staten heeft geïnformeerd en met deze affaire is omgegaan. Het zal hem ongetwijfeld veel tijd en energie hebben gekost.

Wat de PvdA-fractie betreft komt er een nieuw bestuur, dat iets minder afstand heeft tot de organisatie dan het vorige en dat op basis van profielen worden samengesteld. Besturen op afstand betekent overigens niet dat het bestuur geen verantwoordelijkheid meer heeft. Het spreekt vanzelf dat de gedeputeerde de staten goed en tijdig blijft informeren.

Spreekster zal de ontwikkelingen met betrekking tot de functie van regiomanager nauwlettend in de gaten houden. Hetzelfde geldt voor de kwaliteit van het personeel.

De heer BOMHOF sluit zich aan bij de woorden van mevrouw Mellink over het functioneren van de gedeputeerde in deze kwestie. Het bestuur van het NNBT heeft zich waarschijnlijk wat op afstand laten zetten. In overleg tussen de drie provinciale besturen en het NNBT-bestuur moet wellicht worden bezien of bepaalde personen passen in de profielen. Spreker herhaalt zijn suggestie om eventueel mensen elders uit het land, die beschikken over de nodige expertise en ervaring, naar het Noorden te halen.

In de nieuwe constructie moet het Drentse geluid goed verstaanbaar zijn. Een regiomanager - liever: consulent - is daarbij een vanzelfsprekende schakel tussen het werkveld en het hoofdkantoor in Drachten. Hij kan immers het bottom-up proces bevorderen.

Spreker vraagt ten slotte nogmaals aandacht voor zijn opmerkingen over het takenpakket en de gescheiden geldstromen. Het lijkt hem dat het werk van Van Leeuwen zeker niet moet worden overgedaan. Het rapport van dit bureau is een goede basis om op verder te werken. Aan de hand van de kwartaalrapportages kan vrij snel worden beoordeeld hoe de nieuwe organisatie werkt.

De heer JONKER dankt de heer Dijks voor zijn inzet in deze affaire.

Besturen op afstand betekent niet dat het bestuur slechts toekijkt. Het oude NNBT-bestuur is finaal de fout ingegaan en daarom dient er een nieuw bestuur te komen. Achteraf bezien is de startsubsidie lichtvaardig verleend. Ook moet worden vastgesteld dat het management slecht was. Ten slotte deelt spreker mee dat in de fractievergadering het standpunt van zijn fractie nader zal worden bepaald.

De heer LANGENKAMP herhaalt zijn suggestie met betrekking tot een onderzoek door de staten naar de politiek-bestuurlijke aspecten.

Kennelijk is het wantrouwen nog steeds groot als de kans bestaat dat de drie provincies tegen elkaar worden uitgespeeld als ze elk een eigen accountantsbureau gebruiken. Dat waren in ieder geval de woorden van de gedeputeerde.

De heer DIJKS wijst erop dat het niet verstandig is om verschillende instanties te belasten met onder andere het in de gaten houden van tijdslimieten. Er is nu één aanspreekpunt dat ervoor zorgt dat de rapportages conform de afspraken worden geleverd. Dan wordt niet het risico gelopen dat de ene provincie langzamer werkt dan de andere en dat daar gebruik van wordt gemaakt. Het uiteindelijke doel is dat er snel en effectief wordt gewerkt.

De heer LANGENKAMP kan zich daar uiteraard in vinden.

Mevrouw MELLINK begrijpt de problemen van de heer Langenkamp niet. Eén instantie werkt toch altijd sneller dan drie instanties die zich over hetzelfde probleem buigen?

De heer LANGENKAMP wijst erop dat hij de woorden van de heer Dijks heeft aangehaald. Spreker wil graag dat wordt vastgelegd dat direct na goedkeuring van de kwartaalrapportages de

commissie wordt geïnformeerd. In het algemeen moet de gedeputeerde niet wachten met het informeren van de staten totdat er een concrete oplossingsrichting voorligt.

De heer DIJKS merkt op dat het bestuur oplossingsrichtingen aangeeft en dat de staten daarna hun oordeel daarover kunnen uitspreken. Onderhandelen met 51 mensen kan nu eenmaal niet.

Het lijkt de heer LANGENKAMP dat de staten best eerder hadden kunnen worden geïnformeerd over de problemen, bijvoorbeeld toen er bepaalde projecten ter discussie stonden.

Mevrouw MELLINK vraagt zich af waarom de heer Langenkamp toen het college daarover geen vragen heeft gesteld.

De heer BOMHOF wijst de heer Langenkamp op de risico's, verbonden aan onvolledige informatie. Het is in het algemeen verstandig te wachten totdat het beeld min of meer compleet is.

De heer LANGENKAMP herinnert nog aan de garantstelling, die tien jaar geleden is afgegeven. De heer DijkS rept in dit verband van een veeleidelijke complicatie. Waarom zijn de staten in de loop van 2001 niet geïnformeerd over de totstandkoming van de garantstelling?

Mevrouw MELLINK deelt de zorgen van de heer Langenkamp, maar begrijpt niet waar hij heen wil met zijn vragen. Het lijkt haar zinvoller om de kritiek een zinvolle wending te geven.

De heer IETSWAART wijst mevrouw Mellink erop dat het college een eigen verantwoordelijkheid heeft en op grond daarvan de staten had kunnen informeren over de financiële perikelen bij het NNBT. Hij voegt hieraan toe dat zijn fractie inder tijd vragen heeft gesteld over het NNBT en dat dat een goede gelegenheid was geweest om de staten te informeren.

De heer LANGENKAMP merkt verder nog op dat de heer DijkS in de vorige vergadering heeft gezegd dat niet duidelijk is hoe het negatieve vermogen is ontstaan en aan wie het is toe te rekenen. Hij begrijpt nog steeds niet dat hierover geen duidelijkheid bestond tijdens de fusiebesprekingen.

De gedeputeerde heeft sussende woorden gesproken als het gaat om eventuele lijken in de kast. Spreker wijst erop dat hij in dit verband de voorzitter van de RECRON heeft geciteerd.

De heer BOMHOF vindt dat de heer Langenkamp de brief in de juiste context moet lezen. Een ondernemer stelt zich altijd voorzichtig en zakelijk op. Er wordt in het geheel niet beweerd dat er nog lijken in de kast zijn.

De VOORZITTER meent dat ervan uit mag worden gegaan dat de gedeputeerde beter is geïnformeerd dan de voorzitter van de RECRON.

De heer LANGENKAMP is ten slotte van mening dat, als er een nieuw bestuur moet komen, geëist moet worden dat het dichtbij de organisatie staat.

De heer IETSWAART stelt vast dat naar de mening van de gedeputeerde een faillissement onder gelijktijdige instelling van een nieuwe organisatie geen optie is. Het kan zijn dat mensen niet op de goede plaats in de organisatie zitten. Is voor de nieuwe organisatie een eventuele herschikking aan de orde geweest?

Omdat een bestuur altijd eindverantwoordelijk is, moet in dit geval een nieuw bestuur worden samengesteld.

Spreker kan zich vinden in de woorden van de gedeputeerde over de regiomanager, de accountantscontrole, de kwartaalrapportages en de scheiding van taken. Hij beraadt zich nog op de suggestie van de heer Langenkamp met betrekking tot een onderzoek naar de politiek-bestuurlijke aspecten. Een en ander zal nog aan de orde komen in zijn fractie.

De heer WENDT is tevreden over het antwoord van de gedeputeerde. De provincie moet er voortaan dicht op zitten. Realisme in plaats van idealisme en hand op de knip als de uitgaven groter zijn dan de inkomsten. Hij heeft bij nader inzien geen behoefte aan een intern onderzoek naar de politiek-bestuurlijke aspecten.

Wie gaat het nieuwe management werven? Ten slotte is ook spreker van mening dat het NNBT een ander bestuur verdient.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN vraagt zich af of € 150.000,- voor de afvloeiing wel voldoende is.

De jaarlijkse subsidie moet nog worden vastgesteld, dus is nog niet bekend om hoeveel geld het gaat.

De gedeputeerde heeft inderdaad een zware klus opgeknapt en daar heeft zij alle waardering voor. Ten slotte deelt zij mee dat het antwoord van de gedeputeerde nog onderwerp van beraad zal zijn in haar fractie.

De heer GAASBEEK vindt het erg jammer dat het NNBT de hooggespannen verwachtingen niet heeft kunnen waarmaken.

De gedeputeerde heeft aangegeven dat er noodgedwongen veel tijd zat tussen het vertrek van de directeur en het aantreden van de interim-directeur. Spreker wijst erop dat er voor de directie 10,6 fte was ingeboekt, dus had die tussentijd heel goed kunnen worden opgevuld. Het management heeft nadrukkelijk gefaald.

Het is inderdaad van het grootste belang dat zeer zorgvuldig wordt omgegaan met het personeel. Wat is de meerwaarde van het NNBT ten opzichte van het Platform Toeristisch Recreatief Drenthe? Spreker zegt vertrouwen te hebben in het optreden van het college in deze kwestie. De jaarlijkse subsidie wordt in de begroting 2003 vastgesteld. Hij voorspelt dat dat een hoger bedrag zal worden voor een kleinere organisatie.

Hoe groot acht de gedeputeerde de kans dat de crediteuren een faillissement aanvragen? Zakelijk gesproken is er alle aanleiding om met het NNBT te stoppen. Er zijn echter afspraken gemaakt met de twee andere noordelijke provincies en op grond daarvan oordeelt hij positief over het voorstel van het college.

Het lijkt de heer DIJKS dat aan het einde van dit jaar het Beleidsplan 2003 van de nieuwe organisatie op de agenda van deze commissie zou moeten worden gezet.

Spreker herhaalt dat op een gegeven moment het bestuur van het NNBT zijn verantwoordelijkheid heeft genomen en actief heeft meegewerkt. Als de bestuursvoorzitter het zinkend schip had verlaten, was het heel slecht afgelopen met het NNBT. Als partijen niet hun verantwoordelijkheid hadden genomen en er niet zo hard aan gewerkt was, waren ongetwijfeld faillissementsaanvragen ingediend. Niet alleen bedrijven worden geconfronteerd met onbetaalde rekeningen, maar ook de Algemene Nederlandse Vereniging van VVV's. Als het NNBT zijn licentie kwijtraakt, wordt Noord-

Nederland in toeristisch opzicht als het ware van de kaart geveegd. Eind juni loopt het bankkrediet af; als er dan geen oplossing voorhanden is, zal de bank zich terugtrekken.

Aan het adres van de heer Langenkamp merkt spreker nog op dat in 1999 ieder afzonderlijk verantwoordelijk was, maar dat gezamenlijk de kas werd beheerd. Niet meer te achterhalen is wie welke rekening heeft veroorzaakt en betaald. Nu is het een kwestie van vertrouwen hebben in de door de accountant overgelegde cijfers.

Er is met het oog op de nodige kwaliteitseisen bij de reorganisatie afgeweken van het last-in-first-out-principe. Er wordt een zware wissel getrokken op de mensen die alsnog moeten vertrekken, maar dat is ondertussen geregeld.

Spreker deelt verder nog mee dat er naast een nieuwe directie een supervisor wordt aangetrokken die afkomstig is uit een provinciale VVV. Deze persoon zal ervoor zorgen dat het nieuwe beleid wordt geïmplementeerd, zoals zal worden vastgelegd in het Beleidsplan 2003.

Eventuele veranderingen in de Drentse subsidies aan het NNBT zullen voornamelijk hun oorzaak vinden in de noodzaak om te komen tot een evenwichtige verdeling tussen de drie provincies. Het is bepaald niet de bedoeling om de totale bijdrage van de drie provincies te verhogen. Over die interne verdeling zijn nog geen definitieve besluiten genomen.

De VOORZITTER stelt vast dat het stuk zijn B-status behoudt.

Sluiting

De VOORZITTER sluit om 15.19 uur de vergadering.

TOEZEGGINGEN: Geen.

RV

